

— На всѣка крачка, — отговорилъ старецътъ. Милостъта къмъ хората, добритъ дѣла, — въ тѣхъ се изкѣпва и очиства душата на човѣка. Не отказвай никому твоята помощъ. Каквото си донесълъ, дай го на твоитъ слуги и ги освободи да си отидатъ. За себе си вземи, каквото можешъ да носишъ, и се завърни пешъ.

Не се харесалъ тоя съветъ на богатия скѣперникъ, но при мисълта за ужаснитъ сѣнища, решилъ да послуша стареца.

Първия день го срѣцнало едно бедно момиченце. То носѣло праздно шише и плачело. Като го наближило, помолило го да му помогне, та да купи лѣкарства за болната си майка.

Богатиятъ човѣкъ билъ готовъ да откаже, но веднага си спомнилъ за думитъ на стареца. Бръкналъ въ джоба си и далъ на момичето една дребна златна монета. Презъ нощта той сѣнувалъ, че върви изъ голѣма пѣсъчна пустиня и го измѣчва страшна жажда. Краката му отмалявали, силитъ му го напускали и всѣки мигъ очаквалъ да падне въ безсъзнание. Но изведнажъ предъ него застанало момиченцето, което срѣцналъ

предния день. То носѣло шишето пълно съ студена и бистра вода. Подало му го и казало:

— Разкваси устата си. Купихъ я съ паритъ, които ми даде. Ако имахъ повече пари, щѣхъ да купя цѣла стомна. Човѣкътъ изпилъ водата, разквасилъ уста и се събудилъ ободренъ. Потеглилъ отново на пѣтъ.

На другия день срѣцналъ единъ младъ, но куцъ човѣкъ, който му казалъ: — Бѣхъ на война и ме раниха тежко въ единия кракъ. Сега отивамъ при лѣкаръ, но нѣмамъ ни стотинка. Богатиятъ бръкналъ въ джеба си и му подарилъ три златни монети, следъ което продължилъ пѣтя си.

Вечеръта той заспалъ и сѣнувалъ, че пѣтува изъ една гора. Неочаквано излѣзли двама разбойника. Ранили го, но не тежко. Ала въ това време се появилъ добре въоръженъ човѣкъ. Той стрелялъ по разбойниците, и тѣ се разбѣгали. Приближилъ бога-